

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید محوی

۱۰ مارچ ۲۰۱۴

خصوصی سازی زندان در ایالات متحده :

تجارتی شکوفاتر از مواد مخدر

ده ها سال سیاست ضد خارجی و مشت پولادین (مدارای صفر)، و نظام جزائی بر پایه حبس، ایالات متحده امریکا را به زندانبان پر جمعیت ترین زندانهای جهان تبدیل کرد و در عین حال با خصوصی سازی زندان برای صنعت زندان منافع چندین میلیونی به ارمغان آورد.

۱۵ سال پیش از این، پژوهشگر امریکائی و مبارز سالهای ۶۰، آنجلا دیویس اصطلاح «مجتمع صنعتی زندان» را مطرح کرد و آن را با مجتمع صنعتی نظامی ایالات متحده قابل مقایسه دانست. این رهبر کمونیست (۱) می نویسد: «زندان مشکلات را از بین نمی برد، بلکه انسان ها را از بین می برد. چنین کار بستی برای از بین بردن بخش بزرگی از اقشار فقیر، مهاجر و آنهایی که از دیدگاه نژادی به حاشیه رانده شده اند، عملاً به تجارت پر درآمدی تبدیل شده است.»

بزرگترین شرکت زندانبانی ایالات متحده، شرکت زندانبانی تأدیبی امریکا است (۲) که در عین حال نخستین نهاد در این صنعت نو پا می باشد.

سال ۱۹۸۳ ایجاد شد و جک میسی (۳) بود که طراح آن بود، همین فرد نیز بود که در اواخر سال های ۶۰ مجتمع بیمارستان امریکا را به وجود آورد که امروز بزرگترین مجتمع بیمارستان ها و مراکز جراحی خصوصی در ایالات متحده است.

سال بعد، «واکنهوت کورکشن کورپوریشن» (۴) در بازار به منصه ظهور رسید، یعنی شرکتی که بعداً توسط گروه ژئو (۵) دومین شرکت بزرگ صنعتی خریداری شد.

تلام دونالد کوهن(۶)، می گوید : «صنعت زندانبانی در شرایطی به وجود آمد که تفکر محافظه کارانه دوران رونالد ریگان و در چهارچوب سیاست مشیت فولادین رایج بود و تقاضای کافی وجود داشت تا سرمایه گذاران را متقاعد سازد و به آنها نشان دهد که واقعاً فرصت مناسبی برای ایجاد شرکت وجود دارد.

بر اساس آنچه از طریق تلیفون از دفترش در واشینگتن تعریف کرده است، شرکت ها ساخت «زندان های سوداگرانه» را حتی پیش از بستن قرارداد با دولت های محلی آغاز کردند.

نخستین زندان ها در روستاهای کوچک و فقیر با قول و قرار برای تضمین ایجاد کار، افزایش دریافت مالیات و کاهش مخارج جمعیت فزاینده زندانیان برای دولت، ساخته شد.

زندان های خصوصی تابع موازین زندان های دولتی بودند و از وقتی که به خدمت گرفته شدند تحت نظارت مأموران دولتی نیز قرار گرفتند، ولی مانند هر شرکت دیگری هدف آنها بهره برداری مالی از سرمایه گذاری هایشان بود.

به گفته کوهن، از آغاز گسترش این صنعت، در «برش کارمندان اداری» ذوب شد. این روند از شهرداری ها شروع شد، دولت ها آن را به ویژه در جنوب کشور در نزدیکی مرز مکزیکی پی گیری کردند، و سرانجام دولت فدرال با ورود بیل کلینتون به کاخ سفید به این جریان پیوست.

کلینتون بیش از پیش سیاست جنائی کشور را تحکیم بخشید، ولی سهم او در پایان «دوران دولت بزرگ» به شکل اسفناکی دیوان سالاری دولتی را تنزل داد و موجب گشودن درهای وزارت دادگستری برای انعقاد قرارداد با زندان های خصوصی شد یعنی جایی که ده ها هزار مهاجر بدون مجوز اقامت و مجرم قانونی به عنوان زندانی در این زندان ها سکونت داشتند.

جودی گرین مدیر سازمان ستراتیژی امور دادگستری، سازمان کارشناس در سیاست جنائی که در بروکلین در نیویورک مستقر می باشد، گفته است که : «در اواسط سال های ۹۰ شرکت زندان تأدییی امریکا(۲) از جمله شرکت هائی بود که در وال استریت اعتبار خوبی داشت».

ولی بزرگترین اوج گیری برای مجتمع صنایع زندانبانی پس از اعلام «جنگ علیه تروریسم» در سال ۲۰۰۱ به وقوع پیوست، و به ویژه با سیاست جلوگیری از مهاجرت طی دومین دور ریاست جمهوری جرج دابلیو بوش.

به گفته دفتر آمار دادگستری ایالات متحده، در پایان سال ۲۰۱۰ مجتمع صنعت زندانبانی ۸ درصد زندانیان نظام فدرال و ایالات را در بر می گرفت، و با تراکم جمعیت مختلف در ۳۰ ایالت از ۵۰ ایالت کشور مستقر شده بود.

درصد اعلام شده اندک به نظر می رسد، ولی آنچه توجه ما را باید به خود جلب کند، آهنگ رشد این صنعت بر حسب افزایش تعداد افراد زندانی در کشور است.

بین ۱۹۹۹ و ۲۰۱۰ جمعیت زندانیان در ایالات متحده ۱۸ درصد افزایش داشته ولی تعداد زندانیان در زندان های خصوصی فدرال و ایالات ۸۰ درصد افزایش داشته است.

شرکت زندانبانی تأدییی امریکا دارای ۶۶ زندان با قابلیت ۹۱۰۰۰ زندانی می باشد، در حالی که گروه ژئو دارای ۶۵ زندان با قابلیت بیش از ۶۵۷۰۰ زندانی است. سود سالانه آنها در سال ۲۰۱۱ به ترتیب ۱۷۰۰ میلیون و ۱۶۰۰ میلیون دالر بوده است.

در سطح فدرال، چنین رشدی بر اساس خصوصی سازی بخش مهمی از نظام حبس مهاجران بدون مجوز تحقق یافت، علاوه بر این برای دولت کاهش تعداد کارمندان رسمی توسط مقامات محلی رشد فزاینده را ممکن ساخت و موجب عقد قراردادهائی شد که چندان رایج نبود.

جودی گرین نتیجه می گیرد که : « شرکت های زندانبانی قوانین را ایجاد نکرده اند، ولی به تأیید و اجرائی ساختن آن یاری رسانده اند...و چنین امری معنی دار است. اگر تو در وال استریت کسب اعتبار کرده ای، باید رشد کنی و برای افزایش سهامت، بازار تو باید گسترش یابد»

طی ۳۰ سال گذشته نشان داده است که تنها شیوه گسترش نظام زندانبانی، سیاست جنائی سر سخرانه است.

Telam

Article original en espagnol [Cárceles privadas en EEUU : un negocio millonario](#) | [CONTRAINJERENCIA](#), le 3 mars 2014.

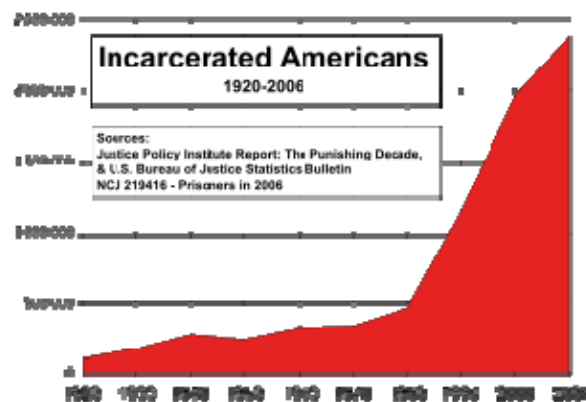
Traduction [Anne Wolff](#)

یادداشت مترجم فرانسوی آن وولف :- [Anne Wolff](#) Traduction

برخی زندان های خصوصی به زندان ویژه «مهاجران بدون مجوز» اختصاص یافته. شرایط زیستی این نوع زندان ها اسفناک است. با زندانیان بد رفتاری می شود و خشونت جسمی رواج دارد، از هیچ امکان درمانی و بهداشتی برخوردار نیستند و در برخی موارد زندانیان مجبور هستند که مخارج خوراکشان را خودشان بپردازند(در اینجا باید یادآوری کنیم که این زندان ها بودجه هائی معادل ۲۰۰۰۰ دالر در سال برای هر زندانی دریافت می کنند).

در مقاله ای خواندم که قضات حکم خودشان را بر اساس اهمیت جرم اعلام نمی کنند بلکه بر اساس سهم زندان ها و پر کردن آنها. و در اینجا می خواهم توجه خوانندگان را به این موضوع جلب کنم که تعدادی از انجمن های اسپانیائی اعلام خطر کرده اند که در کشور آنها نیز همین موازین و خصوصی سازی زندان در چهار چوب سیاست «مدارای صفر» در شرف تکوین است.

بر اساس پژوهش های سال ۲۰۱۱ توسط «روی والمسل» (۷)، برای مرکز بین المللی پژوهش زندانبانی :

سال ۲۰۱۱ ایالات متحده ۲۲۹۲۱۳۳ زندانی داشته است در رابطه با جمعیتی معادل ۳۰۸۴۹۷۰۳۹ یعنی ۷۴۳ زندانی برای ۱۰۰۰۰۰ ساکن امریکای شمالی و این تعداد ۲۳ درصد از جمعیت زندان های جهان را در بر می گیرد. (و از دوران ریگان این رقم دائماً در حال افزایش بوده و با آهنگ ۱۵ درصد در سال به پیش می رود)

در مقایسه با روسیه که نسبت زندانیان به جمعیت ۵۵۹ زندانی برای ۱۰۰۰۰۰ ، چین ۱۲۲ و فرانسه ۱۰۲.

منبع :

<http://www.mondialisation.ca/les-prisons-privées-aux-etats-unis-un-commerce-plus-lucratif-que-la-drogue/5371975>

پی نوشت :

۱- مترجم : البته در کمونیست بودن آنجلا دیویس تردیدهایی وجود دارد خصوصاً طی دوران جنبش سیاهان. برای اطلاع بیشتر مراجعه شود به مقاله «شاهین نجفی، موسیقی رپ طرح امپریالیستی علیه ایران در چشم انداز «شیادی مخوف رپ» نوشته ماتیاس کارده. طرح قدیمی اف بی آی : پ.انتلپرو»

<http://www.interculturel.blogfa.com/post-70.aspx>

- 2) Corrections Corporation of America (CCA)
- 3) Jack Massey
- 4) Wackenhut Corrections Corporation
- 5) Groupe Geo
- 6) Télam Donald Cohen directeur exécutif de l'organisation In The Public Interest
- 7) Roy Walmsley

منتشر شده توسط Telam

contrainjerencia.com

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۵ مارچ ۲۰۱۴

منطقه : ایالات متحده

مضمون : قانون و عدالت